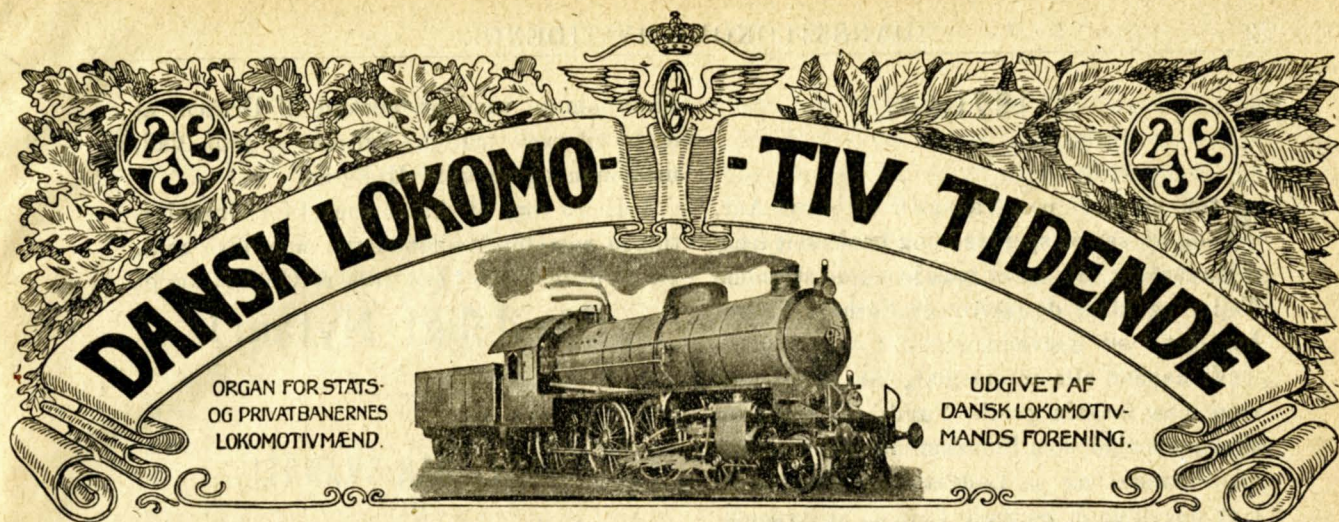

21. Aarg. Nr. 1.

Redigeret af C. M. CHRISTENSEN.

1. Januar 1921.

Lokomotivføreren.

Se det skinnende Lys, hør den buldrende Lyd,
Frem gennem Mørket det bruser,
Hurtig det gaar fra By til By,
Hastig som Vinden, der suser.

Ænser Du Ansvars knugende Magt
Som der paa Føreren hviler?
Han paa det mindste maa give Agt,
Mens Toget i Natten fremiler.

Du ser ej den, der paa Maskinen staar,
Ser ej hans vagtsomme Øje,
Anspændt han stirrer, mens fremad det gaar,
Du ved ej, hvad han naa døje.

Spændt er hver Nerve: Pas paa, pas paa,
At ikke Signalet det svigter,
At Sporet staar rigtig, ja, Du kan forstaa,
Paa ham hviler tusinde Pligter.

Frem gennem Storm, gennem Regn, gennem Sne
Eller Hede — saa Sveden den driver —
Du i din varme, lune Kupé
Ved ej, hvor svært tit det bliver.

Og er Du naaet til Rejsens Maal,
Saa skænk ham en venlig Tanke,
Der gjorde sin Pligt uden Brask og Skraal,
Førte Dig over Skinnerne blanke.

Gjording St., 27/7 1920.

A. Ernst.

1921.

Atter staar vi paa Tærsklen til et nyt Aar, og vi ser os spejdende og tænksomt frem i Haabet om, at Aaret maa løse de stramme Tøjler og klare de forvirrede Forhold Krigen har ført i sit Kølvand.

Vi haaber alle intens paa, at vor Krone igen maa faa sin gamle Værdi, at Priserne skal gaa nedad, som Finansministeren spaaede eller lovede, og at Landet maa blive bragt i et nogenlunde normalt Leje og at Arbejdsløsheden ikke maa hænge for voldsomt.

Det ser alt andet end lyst ud ved Aarets Begyndelse, men der er mange Tegn paa, at Prisniveauet efterhaanden vil gaa ned og at vi befinder os paa den Vej ud af Kaos, som ingen Finansmand eller Statsøkonom kunde anvise, men som alene Forholdene skaber og anviser.

For Tjenestemændene begynder Aaret med Manglen af den ventede Forøgelse af Konjunkturtillæget, men lad os haabe, at vore Penge vil strække til og at der vil ske Reduktion paa Priserne paa de mest nødvendige Livsfornødenheder. Men hvorom alting er, Tjenestemændene maa igen til at tage til Resignationen, men denne Gang er Tjenestemændene ikke alene herom. Situationen er jo ikke lystig for ret mange af Landets Borgere, og vi vil haabe, at Billedet ret hurtigt vil skifte og igen bringe alle de nu stille staaende Hjul til en hastig og stadig stigende Snurren.

For Bladet stiller Forholdet sig nu saaledes, at vort Budget er af ret stort Omfang, og trods Stigning i Fremstillingspris tegner alt meget godt. Hidtil har Situationen formet sig saa nogenlunde, og vi haaber, at Papirpriserne, trods Meldinger om det modsatte, snart befinder sig paa Vejen nedad, — det maa nødvendigvis blive en Følge af de lavere Kulpriser.

Vore Bestræbelser skal som hidtil være rettet mod, at bringe vore Medlemmer et saa godt og alsidigt Blad som muligt, men man maa da ogsaa være forberedt paa, at der for at gennemføre dette eventuelt vil blive stillet

Krav om et saadant Tilskud til Driften, at dette vil være muligt. Vil man et godt Blad, maa man ogsaa ville Midlerne.

I Haab om, at Aaret saavel for Organisation som for Medlemmerne maa blive godt, vil vi bringe alle vore Læsere Ønsket om et

Glædeligt Nytaar!

AARET DER SVANDT!

Saavel for vor Organisation som for os som Jernbanemænd blev 1920 et Aar, som for den nulevende Generation vil staa som et interessant og begivenhedsrigt Aar.

Den største Begivenhed blev Sønderjyllands Indlemmelse i Danmark, en Begivenhed man efter Krigens Ophør længe havde ventet paa. I Aarets første Sommermaaned rykkede danske Jernbanemænd atter ind i vort gamle danske Land, og de danske Statsbaners sydligste Grænsestation er ikke længere Vamdrup men Paddeborg.

De danske Jernbanemænd, og ikke mindst Lokomotivpersonalet, gik her ind til store Opgaver som ikke løstes i 1920 men som vi Lokomotivmænd alle vil hjælpe til at løse til Gavn for vor Etat.

Men forud for denne Begivenhed der burde have samlet og løst det danske Folk, gik dybe politiske Forviklinger der rystede vort Sæmfund. Paasken i April 1920 vil længe blive husket, thi ogsaa vor Organisation blev engageret heri. — Udviklingen krævede dette, og de danske Lokomotivmænds Samfølelse med andre organiserede Tjenestemænd og Arbejdere fik Udtryk i de Beslutninger der da blev taget til Værn for hvad en sund demokratisk Udvikling havde bragt Land og Folk. — Paaskeugen 1920 vil blive erindret af modne og tænksomme Mænd, thi megen politisk og fagorganisatorisk Udvikling vil i Tidernes Løb kunde søge sit første Udspring i disse bevægede Dage.

For vor Etat blev Aaret finansielt set et alvorligt Aar. De enorme Priser paa Kul prægede Regnskabet, og den overvejende

Del af dette Aar, der falder i det løbende Finansaar, vil medføre et Underskud hvis Måge vi aldrig har set og som vi forhaabentlig heller aldrig mere vil faa at se, thi Statsbanernes Underskud vil sikkert nærme sig fyrretyve Millioner Kroner.

Der blev i Aarets Løb nedsat en Kommission, hvis Opgave er at søge Statsbaneøkonomien forbedret, og der er selvfølgelig adskillige Omraader hvor Simplificering er ensbetydende med Økonomi; men hvorledes Kommissionens Beslutninger end falder ud, og hvordan Betænkningen end bliver, som maalt bevidste Organisationsmænd er alle Lokomotivmænd interesseret i en økonomisk Ordning der kan føre til Balance for vor Etat.

Organisationen fik i Aarets Begyndelse en Tjenestetidskommission nedsat, hvis Opgave, at ændre Tjenestetidsreglerne, blev naaet. Disse Regler vil for adskillige Punkters Vedkommende træde ud i Livet med det nye Aars Begyndelse. Vi naaede frem til en Ordning af Uniformsspørgsmaalet og af vore Emolumentforhold, vi fik Ferieregler og vi fik Skuffelse ved Konjunkturtillæggets Revision.

Vor Organisation gik frem i saavel tal-mæssig som i økonomisk Styrke. Vi fik i Aarets Løb Lejlighed til at række andre en hjælpende Haand; men vi maatte ogsaa se os nærstaaende Organisationer vove sig ud i Situationer, som vi indtrængende havde advaret imod. Trods dette nedslaaende Moment er Sammenholdet vokse saavel mellem de danske Lokomotivmænd som mellem Nordens Lokomotivmænd. Vi stillede os Opgaver, som gennem følgende Aars Arbejde skal løses, men Aaret gled ud med den smukkeste Tilslutning til den største af Opgaverne, til Bygningen der skal samle Kammeraterne, der skal sprede Ferieglæde om sig, der skal fæstne Sommerminder for Ungdom, Manddom og Alderdom, Minder der vil give Styrke til Løsningen af andre Opgaver for Lokomotivmændene, thi Udviklingen kræver en Indsats af alle Samfundslag, og de danske Lokomotivmænd bliver ikke de sidste med deres.

Maa jeg ved Aarskiftet bringe Organisationens Medlemmer min bedste Tak for den

ypperlige Holdning, der altid udvistes naar der fremsattes Appel om Hjælp til andre, eller naar der fremsattes Forlangende om bestemte Handlinger, maa jeg takke Afdelingsbestyrelserne for deres opofrende og ekspedite Arbejde og Hovedbestyrelsesmedlemmerne for godt og trofast Samarbejde.

Med det Materiale, hvoraf vor Organisation er sammentømret, kan vi roligt se 1921 i Møde, thi at Aaret vil blive vanskeligt kan sikkert de fleste indse. Vi maa væbne os med Taalmodighed og forberede os paa Modgang, men støtte og beslutsomme Organisationsmænd kan overvinde Forhindringer. Udviklingen er med os, og med forstandig Behandling af Situationen vil vi atter opleve Aar der fører Organisationens frem til det den bør være.

Rich. Lillie.

DE UORGANISEREDE.

Naar vi ved Aarskiftet ser tilbage paa det svundne Aars Begivenheder og Foreteelser, dvæler ved, hvad der er opnaaet, og hvad der endnu ligger ufærdigt, derefter vender Blikket fremad til det nye Aar, er der en gul Plet, som endnu ikke er afvasket. Pletten er i Forhold til Organisationens ikke meget synlig; men faar man først Øjet heftet paa den, kan man ikke vende sig fra den. Pletten er grim, hæslig som en gul Rustplet paa en ellers skinnende hvid Klædning. Man stirrer paa denne Plet og forbavses over, at den ikke fjernes, man vender Øjet væk med det faste Forsæt, at nu vil man ikke ofre denne umotiverede Hæslighed en Tanke mere; men et Øjeblik efter er man der igen. Man faar ingen Ro og føler sig fristet til at pirre ved Pletten, at forsøge paa at børste den væk, tilsidst holder man det ikke ud længere, men maa tale med vedkommende for at kramme ud med alle de gode Raad, man ved mod saadanne Rustpletter, og først da gaar det op for den paa-gældende, at Pletten virkelig er skæmmende for Dragten.

Med de uorganiserede gaar det omtrent paa samme Maade, kun med den Forskel, at den uorganiserede ikke selv kan eller ikke vil se det skæmmende ved den gule Plet.

Men det er ikke alene den „gule“ selv, der er skæmmet. Det er hele Organisationen eller hele Standen, der lider derunder. Dansk Lokomotivmands Forening talte den 1. Januar 1920 1680 Medlemmer. 1687 var Tallet paa det samlede Lokomotivpersonale, altsaa mangler der 7 — Lokomotivførere. 7 af vore medansatte har endnu ikke kunnet faa Øjet op for det, som alle vi andre har kunnet se. 7 Lokomotivførere finder sig i uden Protest at tage imod alle de Goder, som Organisationens har skaffet. 7 Lokomotivførere har endnu den faste Overbevisning, at saaledes skal det blive ved at gaa, saalænge de er ved Jernbanen. Disse 7 Lokomotivførere lader haant om deres Kollegers Ønsker og Beslutninger. De 7 Lokomotivførere har virkelig Ret. Thi de 7 har til Dato kun følt og nydt alle de Goder, som Organisationens har skaffet. Derimod har de 7 „Kollege“ aldrig følt eller mærket, at vi andre føler os i høj Grad generet af at være i Selskab med Personer, hvis Dragt er skæmmet af Rust. De 7 mener, at Pletten kan ikke vaskes af. Lad os da i det nye Aar forsøge, om der ikke skulde kunne findes en eller anden Vædske, som kan tage den „gule“ Plet af vor Organisations Klædebon.

Vi kommer her i Tanker om en Anekdote.

En Evropæer, der opholdt sig i Kina, klagede en Dag til sin Vaskemand over, at der var en Plet paa hans hvide Jakke.

— Pletten kan ikke tages af, svarede Kinamanden.

— Den skal væk, riposterede Evropæeren, og se, da han næste Gang modtog Tøjet, var Pletten borte; paa Stedet, hvor den havde siddet, var der nu et Hul. Kineseren kunde ikke vaske Pletten væk, men han gned paa Tøjet, saa længe han kunde se noget af den.

Lad os tage Lære af Kineseren. Vi kan maaske heller ikke fjerne vor gule Plet; men

vi kan gnide den, bearbejde den, saa den alligevel i hvert Fald tilsidst skjuler sig for os.

Lad det være et af de Resultater, der opnaas i 1921.

JERNBANESTREJKEN I NORGE.

Efter 15 Dages Forløb afblæste Ledelsen for de norske Jernbanemænd pludselig — og for os paa Afstand staaende Medlemmer af Nordisk Lokomotivmands-Forbund at dømme ligesaa umotiveret — den Lønkamp, som var begyndt den 1. December, uden at der var opnaaet det økonomiske Resultat, som var tilsigtet.

Af den norske Presse fremgik det, at Strejken var fuldt effektiv. Alle Jernbanemændene fulgte Parolen og standsede fra 1. December hele Jernbanetrafikken; der meldte sig af Skruebrækkere kun et meget ringe Tal. Endnu den 14. November havde man kun opnaaet at sætte 40 Tog i Gang af Landets 1200 daglige Tog. Strejken, som vi paa Forhaand betragtede med stor Skepsis, syntes saaledes at forløbe over Forventning, der var Sammenhold, ikke alene blandt de Strejkende, men der var ogsaa Sympati for Strejken blandt hele den norske Arbejderbefolkning. Daglig indløb der Resolutioner, der udtalte baade Sympati og Villie til at yde økonomisk Støtte, ligesom store Dele af Landets Arbejdere krævede Generalstrejken for at tvinge Regeringen til Imødekommenhed.

Strejken er altsaa ikke afblæst, fordi der manglede Sympati. Af økonomiske Grunde var det heller ikke nødvendigt at slutte Strejken, i hvert Fald ikke før langt ind i det nye Aar. Naar Ledelsen alligevel har fundet det nødvendigt — endda ret pludseligt — at blæse af, maa der have været vægtige Grunde, som vi, der staar paa Afstand, ikke kan faa Øje paa. Vi skal derfor paa nærværende Tidspunkt afholde os fra enhver Kritik og afvente Rapport fra vore norske Kolleger.

FERIEHJEMMET.

Selv om ikke alle Medlemmerne er Tilhængere af Tanken om et Feriehjem, kan det ikke nægtes, at selve Spørgsmaalet har Medlemmernes Interesse.

Af Bidragsfortegnelsen kan man tillige se, at der ogsaa er en endog betydelig Offervillie og Forstaaelse til Stede. Foreløbig haaber det „kære“ Udvalg, at denne Offervillie skal blive saa stærk, at Resultatet maa blive et Feriehjem, hvor navnlig vi, der har meget faa „Blade“ i Bogen, kan tilbringe nogle Sommerdage sammen med Familie og og Kammerater, men vi haaber tillige, at selv de — vistnok faatallige — Medlemmer der har Bogen forsynet med Pagina i tusindvis, vil forene det nyttige med det behagelige og tage ind hos D. L. F., og derved spare det — naar det kommer til Stykket — vistnok altfor kære „Blad“.

Der er i „Dansk Lokomotiv Tidende“ rettet forskellige Spørgsmaal om, hvor Hjemmet skal ligge; om der skal ydes Tilskud af Organisation, ja, Vilh. Andreasen har ønsket foretaget en Afstemning blandt Medlemmerne for at se, om der er Stemning.

Som Medlemmerne vil erindre, rejstes Spørgsmaalet paa Delegeretmødet i Aarhus, og det vedtoges at nedsætte et Udvalg til at arbejde for Løsningen.

Afstemningen er saaledes paa nærværende Tidspunkt overflødig. Udvalget er som bekendt gaaet i Gang med Arbejdet, der først og fremmest bestaar i at skaffe Penge. — Penge er det i denne Sag ene fornødne. — Penge skal der til, hvad enten Hjemmet skal ligge i den ene eller den anden Landsdel. Vi kan sikkert nemt blive enige om, at dette maatte være det første og sidste, Udvalget skal tænke paa.

Spørgsmaalet er blot hvor mange. For at faa dette klaret, har Udvalget henvendt sig til en sagkyndig, en Henvendelse, der er resulteret i, at der til den nødvendigeste Nybygning skal bruges ca. 200,000 Kr.

Hvorledes skaffes et saadant Beløb tilveje, var det næste Spørgsmaal der meldte sig, thi selv om vi maa antage, at Lokomotiv-

personalet er velset blandt Befolkningen, saa kan man vel neppe vente saa stor Velvillie hos vore Medborgere, at vi skulde faa Pengene forærede. Vi kunde naturligvis laane paa Bygningen ved at prioritere denne, men dette kræver en aarlig Forrentning, som vi ikke ser nogen Udvej for, da vi ikke kan tænke os Hjemmet dreven som offentligt Hotel. Der er saa ingen anden Mulighed end denne, at henvende sig til Medlemmerne, og der paakalde Offervilje, dels Solidariteten for at fremskaffe det fornødne Beløb. Her er atter to Muligheder. Den ene er denne, at Medlemmerne forærer til Hjemmet det nødvendige Beløb, den anden er denne, som Udvalget er gaaet, at opfordre de enkelte Medlemmer til at tegne sig for en Andel, der ydes Foreningen som rentefrit Laan.

Naar vi har valgt denne Vej, saa er det fordi vi er gaaet ud fra, at det er lettere at faa 200,000 Kr. tegnede som Laan end som Gave.

Naar man nu spørger, skal Organisationen yde et større eller mindre aarligt Tilskud til Hjemmet, saa maa Udvalget svare „Nej“, det er ikke vor Hensigt at foreslaa noget saadant, det er vor Hensigt, at Hjemmet skulde kunne bære sig. For at opnaa dette er det aldeles nødvendigt, at skaffe saa mange Penge kontant, at Omkostningerne ved Opførelse af eller Køb og Montering af den nødvendige Bygning, og at disse Penge ikke skal forrentes. Dersom dette kan opnaas, kan Tanken, et Feriehjem, realiseres; i modsat Fald sikkert ikke. Altsaa! — Det første og det sidste der skal til, er Penge. Forhaabentlig har ikke engang eventuelle Modstandere af Planen noget at indvende mod et Forsøg i den skitserede Retning.

Vi har ofte hørt indvende, det er en uheldig Tid at bygge netop nu. Maa vi hertil straks gøre opmærksom paa, at vi først har tænkt os at bygge i 1923—24, og hvorledes Priserne staar til den Tid, er det ikke nemt at have nogen Mening om, derimod haaber vi alle, at det skal blive billigere end det er nu. Imidlertid kunde det tænkes, at der kunne tilbyde sig Lejlighed til at købe en allerede eksisterende Bygning, der baade var

passende beliggende og af passende Størrelse og til en betydelig billigere Pris, end hvad en Nybygning vilde koste, i saa Fald var det jo af særlig Betydning, at man havde den nødvendige Kapital til Raadighed.

Derfor anmoder Udvalget om, at der af de tegnede Beløb indbetales 10 Kr. pr. Maaned i Maanederne Februar, Marts og April 1921.

Vi kan da ogsaa oplyse, at Udvalget, i den korte Tid, dets Eksistens har været bekendt, har modtaget Henvendelser fra flere. Indehavere af Badepensionater eller Badehoteller — der er baade smukt og godt beliggende — et Par Stykker ved Flensborg Fjord — med Tilbud om Salg til Priser, der er særdeles overkommelige. Vi tror ogsaa, at det bliver ad den Vej, Løsningen vil ske.

Udvalget har ogsaa drøftet, hvorledes Hjemmet skulde drives. Men naturligvis kan vi ikke her fastslaa noget bestemt.

Vi kan paa nærværende Tidspunkt kun udtale, som vor Mening, at Hjemmet skal betales kontant, saaledes at der til Driften kun skal beregnes de daglige Udgifter, eller med andre Ord, i det Beløb der skal betales for Ophold paa Hjemmet, skal der kun være indeholdt Udgiften til Maden, Sengene og Betjeningen. Forrentning og Amortisation skal lades ude af Betragtning, da der kun agtes anvendt rentefrie Laan eller Gaver.

Til Spørgsmaalet om, hvorvidt Driften kan bære sig, kan vi henvise til foranstaaende, hvor alle de væsentligste Udgifter paa Forhaand, nemlig Udgift til Kosten og Vask, kan beregnes, og derfor opkræves hos Gæsterne, og at denne Udgift stiger og falder ganske nøjagtig i Forhold til de Besøgendes Antal, altsaa i Forhold til Antallet af de betalende.

Naar Medlemmerne derefter ved, at Prisen for Opholdet paa Hjemmet bliver det som Maden koster + Vask og Betjening, saa kan man allerede nu regne ud, at Prisen for nogle Dages Ophold paa Hjemmet bliver overkommelig for langt de fleste af vore Medlemmer.

Ja, saa har vi drøftet Muligheden af at blive satte i Stand til at give vore Pensio-

nister forskellige Lempelser i Vilkaarene for Opholdet.

Vi tager nu fat paa Værket og haaber, at alle Medlemmer vil følge Organisationens Henvendelse og tegne en Andel saaledes, at det kan lykkes os paa 25-Aarsdagen for Organisationens Bestaaen at sætte denne smukke og værdige Bauta over de svundne Aar.

VORT FERIEHJEM.

Det var meget heldigt at Udvalget for vort Feriehjem ikke havde sin Papirkurvi Orden og, at Redaktøren ikke kastede Hr. Andreasens Opsats i Papirkurven, thi det havde i Sandhed været stor Skade om vi var gaaet Glip af det Udslag af Smaalighed som Hr. Andreasen gør sig til Talsmand for, og som dog harmonerer saa daarligt med hans Person, idet han, som han selv siger i Slutningen af sin Opsats, ikke er saa bange for at rive et Blad ud af Bogen. — Nej, kære Venner! lad os se stort paa denne Sag og holde os til det væsentlige;

Et Hvilehjem for vore Medlemmer og deres Familie!

Lad det saa være af mindre Betydning hvor Hjemmet kommer til at ligge, og om det indrettes paa den ene eller den anden Maade eller om hvad den eller den eller den har givet, om vore Penge kan give Renter og meget andet uvæsentligt, thi det er dog givet, at det ikke kan indrettes efter ethvert enkelt Medlems Ønske. Dette maa man lægge i Udvalgets Hænder, haabende, at det maa naa et lykkeligt Resultat, men lad det blive vor Pligt at give Udvalget den fornødne pædagogiske Støtte. — Det er da ikke saa grumme meget Udvalget fordrer, — at vi skal ofre Renterne af 120 Kr. i en Del Aar og dette kan vel fleste af os overkomme.

Jeg er klar over, at der findes Medlemmer som ikke kan udrede dette Bidrag, men lad det saa være os som kan, saa meget mere magtpaaliggende at rejse dette Hjem til Gavn og Glæde for os alle. — Ja, lad det være vor Opgave, alle os som kan afse de 120 Kr., saa snart som muligt at kunne skænke vor Forening dette Hjem saaledes at det ikke skal blive, som det i en tidligere Artikel saa smukt blev skrevet, de mindre velstillede der skulde skaffe de mere velstillede et Feriehjem, men netop de mere velstillede som med særlig Glæde vilde ofre deres Bidrag ogsaa for dem, som ikke kan.

Saa vilde jeg gerne sige til de af mine Kammerater, som ikke tror at kunne opnaa en rolig Ferie sammen med mig eller andre Kammerater: Giv det Bidrag alligevel, du gør jo dog en god Gerning og støtter en god Sag ved en ringe Opofrelse, og den Dag kan maaske komme, da du kom paa andre Tanker og kunde ønske at komme sammen med Kammerater fra andre Dele af Landet, vi har dog ved tidligere Lejligheder set, hvor glade og tilfredse vi har været i hinandens Selskab, mange af os gemmer vistnok smukke Minder derom, og en Ting kan jeg bestemt hævde, at naar vi saaledes har været sammen, saa har vi sagt Jernbanen „Farvel“, og saaledes vil det ogsaa blive i vort kommende Hjem; man beskæftiger sig ikke med Jernbanen, naar man holder Ferie, det har jeg Erfaring for.“

Lad mig slutte med Hr. Andreasens Ord: „Vær ikke bange for at ofre et Blad af Bogen nu, det kunde jo være, at du derved kunde spare nogle Blade i Fremtiden.“

J. Knudsen. Gh.

MEKANISKE SMØREAPPARATER. WAKEFIELDS PATENT.

Ved Otto Bendixen.

Mekaniske Smøreapparater eller Olie-Trykfødepumper, som de undertiden kaldes, er for Maskinen et nøjagtigt Apparat, der udmaaler og tilfører Olien, samt gaar i Gang og stoppes af Maskinen selv samtidig med, at denne sættes i Gang eller stoppes. Ved intet andet Middel kan Olien tilføres Frikations-Overfladerne, Slidfladerne, med den Regelmæssighed af Udflydning og Kvantum og med den Sikkerhed af Igangsætning og Standsning til rette Tid, som ved et mekanisk drevet System af Olie-Forsyning.

Med Damp overhedet til 350° C. er en konstant, endskønt lille, Tilførsel af Olie det vigtigste for Bevarelsen af de indvendig slidende Dele, og at Olien kan blive tilført direkte til disse Slidflader, uden forudgaaende at lade dens Beskaffenhed forringe ved langvarig Berøring med Dampstraaler, er kun gjort mulig ved Brugen af det olietrykende Middel.

I det følgende skal vi efter Firmaets Brochure beskrive det mekaniske Smøreapparat af *Wakefields Patent*, specielt Model Nr. 7 med 4 Trykrør eller Føderør anvendt paa Statsbanernes Lokomotiv Litra K og samme Model med 6 Trykrør anvendt paa Litra P.

Ved et Overblik over Brugen af mekaniske Smøreapparater ved Lokomotiver med mættet Damp, samt følgende disse Smøreapparaters Anvendelse ved Overheder-Lokomotiver, er der Anledning til at sammenligne Formerne for begge Smøresystemer, det mekaniske og Kondensations Systemet, f. Eks. Nathan's, de Limon's og Patrick's, saaledes at Lokomotiv Teknikeren kan være i Stand

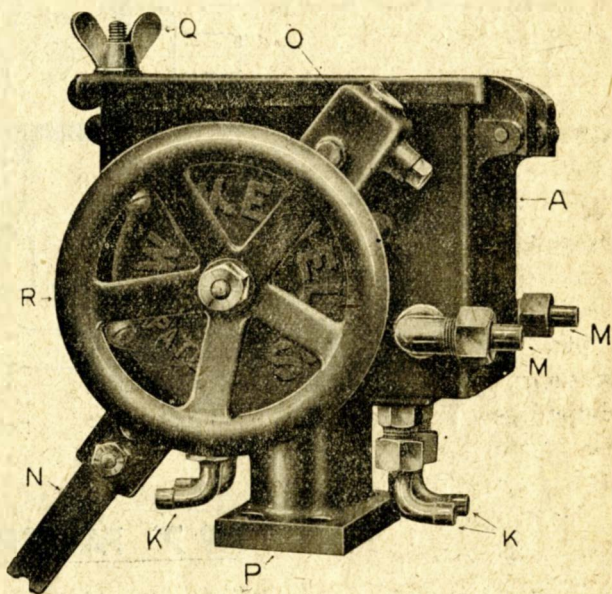

Fig. 1. Mekanisk Smøreapparat, Wakefield's Patent.
Model Nr. 7. 4 Udlob paa hver Side.

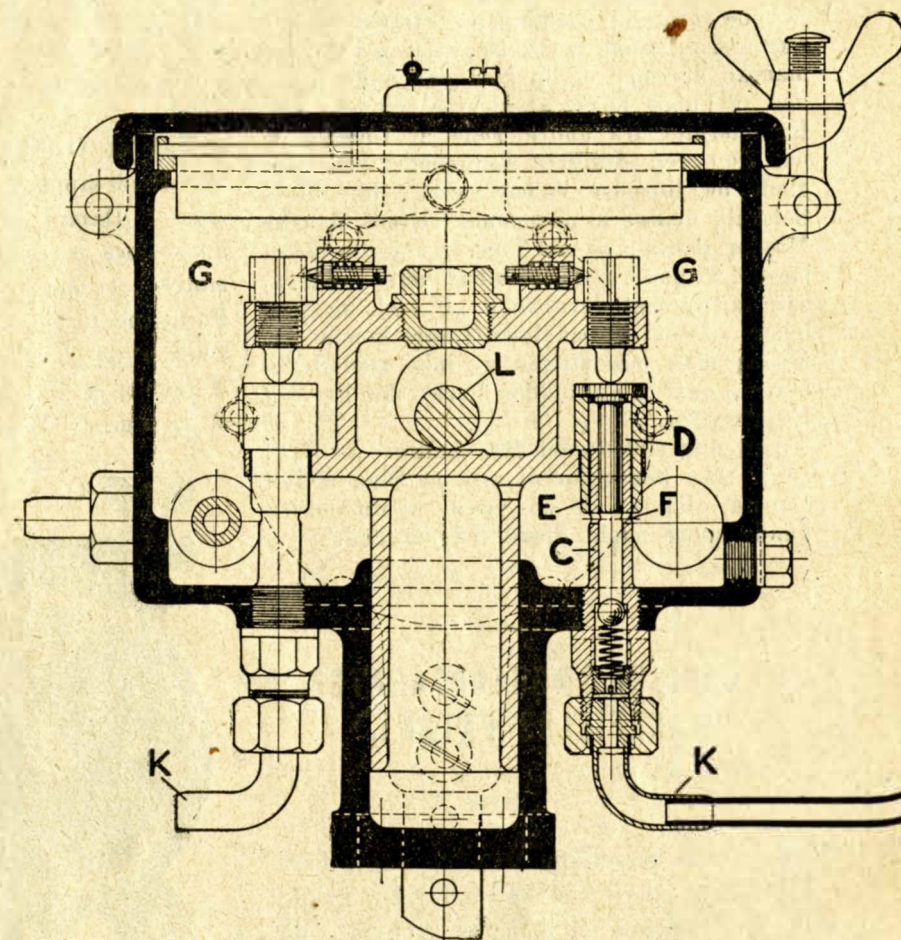
til at dømme, hvilket System der er bedst indrettet for Formaålet.

Smøreapparater med Kontrolglas eller Skrueglas, saaledes som vi kender dem fra Nathan's, er som bekendt anbragt i Førerhuset for at sætte Føreren i Stand til at se Olieudløbet passere Glasset, og for at tillade en let Regulering, Tømning for Vand, naar Apparatet er læns for Olie, etc.

Den mekaniske Types Plads er paa forreste Ende af Lokomotivet. Der er ingen Kontrolglas at vaage over og ingen Foran-

(Fortættes Side 10.)

NO 7 PATTERN MECHANICAL LUBRICATOR

Fig. 2. Mekanisk Smøreapparat, Model Nr. 7, og Anti-Carboniser, Wakefields Patent.

Hvorledes „Anti-Carboniser“ virker.

Olien fra Wakefield's mekaniske Smøreapparat (se Fig. 2 og 3) gaar ind i „Anti-Carboniser'en“ ved A og tvinges forbi Kugle-Kontraventilen B og gennem Passagen C, hvorpaa Olien kommer i Forbindelse med Dampstraalen.

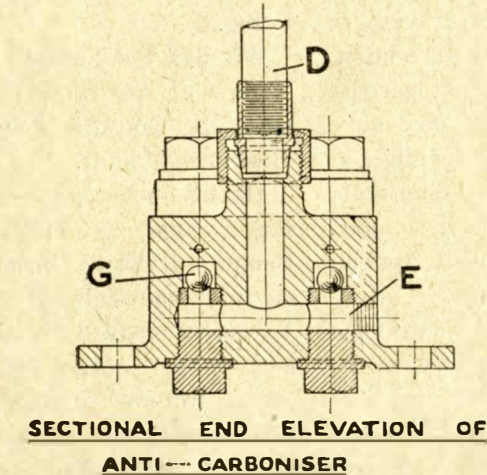
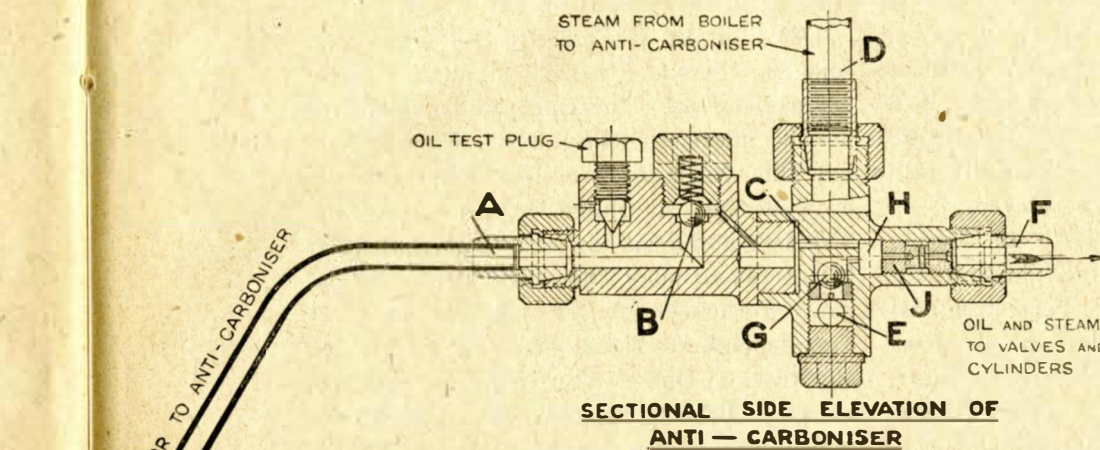
Damp strømmer ind i „Anti-Carboniser'en“ ved D og fordeles fra Passagen E, som staar i Forbindelse med hver af Udgangene F. En Kugleventil er anbragt ved G, hvilket

forhindrer Olien og Dampen at gaa i modsat Retning.

Det vil ses, at Stedet, hvor Olien kommer i Forbindelse med Dampen, er i det lille Rum eller Hulhed H. Olien og Dampen tilsammen passerer da gennem Labyrinten J og derfra videre til Udgangen F.

Hensigten med Labyrinten J er at faa Olien og Dampen mere fuldkommen blandet, hvilket naturligvis ikke vilde foregaa saa godt, dersom den passerede gennem et lige Hul.

Lokomotiver, som ikke er forsynet med

Særlig Notits.

Det er ubetinget af Vigtighed, at Damp staar til »Anti-Carboniseren« hele den Tid Maskinen kører, det være sig med eller uden Damp. Hvis dette ikke er Tilfældet, er »Anti-Carboniser'en« uvirksom og undlader at gennemføre sin Funktion, nemlig at holde Glidere, Cylindere og Dampkanaler fri for Kulstofaflejring.

den ovenfor omtalte „Anti-Carboniser“ i Forbindelse med Wakefield's Smøreapparat, har i Stedet for en Kontra Ventil med Prøveskrue (se Fig. 5), der i Almindelighed er anbragt umiddelbart, hvor Olieledningen fører ind i Glider og Cylinder. En saadan Ventil er en Nødvendighed (hvor ingen „Anti-Carboniser“ findes)! og den anvendes ved alle Arter af mekaniske Smøreappater, kun er der naturligvis Forskel paa selve Ventilen. Denne Ventil har været beregnet til at undgaa den Ulejlighed, som erfarings-

mæssig fra Tid til anden var en Følge af Aflejring af Urenheder paa de gamle Paddehatte (Tallerken) Ventiler, og som saaledes tillod, at Dampen passerede op i Tilførselsrørene. Skulde paa denne nye Ventil Type Urenheder hænge fast ved Stemplet (Stempel-ventilen), naar denne er trykket ud, saa er det skrabt af, naar Stemplet gaar tilbage igen.

I nuværende Praksis har denne Ventil Type givet udmærkede Resultater, og den anvendes ogsaa ved Statbanernes Lokomotiver.

dring af Olietilførsel nødvendig, naar det rette Forbrug pr. 100 km en Gang for alle er fastsat ved Indstilling af Drivarmens Længde (altsaa ved at bringe Forbindelsen med Hovedmaskinen nærmere eller fjernere fra det Punkt, hvorom Drivarmen bevæger sig, i de dertil indrettede Huller), og ved Hjælp af Olie Reguleringsskruerne, saaledes at Olietilførslen kun varierer samtidig med Stempelhastigheden, Beholderen rummer tilstrækkeligt for selv de længste Dages Kørsel, og der kan endda være noget tilovers.

En Sammenligning af disse to Typers Indretning vil tydelig falde ud til Fordel for det Smøreapparat, som giver Føreren mindst Ulejlighed, nemlig det mekaniske. At have Smøreapparatet ude af Føreren Rækkevidde, er at give ham mere Tid for andre Pligter, hvilke saaledes varetages med bedre Opmærksomhed. Naar Føreren er blevet vant til Fraværelsen af Smøreapparatet i Førerhuset, og han saaledes er i Stnd til at vurdere den Besparelse af Tid og Besvær med at se efter det, saa er det ikke sandsynligt, at han atter ønsker at gøre dets Bekendtskab.

I Betragtning af de nuværende Resultater, som er opnaaede ved hvert enkelt System, maatte det næsten være at antage, at Kondensations-Smøreapparatet med Kontrolglas ikke kunde forbedres mere. Man fylder op med Olie, lukker op for Dampen, regulerer Olietilførslen til det rigtige Antal Draaber pr. Minut, og — intet kan være simplere. Men hvad sker i Virkeligheden?

Saalænge Gliderummets Tryk er under Kedeltrykket, saa leveres Olien i samme Forhold, Afmaaling, som det, hvormed den forlader Skruerglassene, ført til Glideren af Dampstraalen. Naar imidlertid Lokomotivet arbejder haardt med en stor Ladning efter sig og en svær Stigning foran, saa er Trykket i Kedel og Gliderum praktisk talt ens. Som Følge heraf er der en vis Ligevægt til Stede, og uden Vandsøjlels hjælpende Udstødning af Olien, vilde Smøringen holde op. Som det saaledes er, bliver Tilførslen af Olie til Maskinen langsommere og langsommere netop paa den Tid, hvor det haardeste Arbejde bliver udført. Det er endog tvivlsomt,

hvor megen Olie der i Virkeligheden kommer ind i Gliderummet i Løbet af denne Periode. Sandsynligt er det, at Olien simpelt hen befordres til Afgangsrøret, hvor den forbliver, indtil Damptrykket i Gliderummet falder igen og tillader Røret at blive tomt.

Dette er en af Førerens Besværligheder, som der allerede er henvist til, altsaa: „Mangel paa ordentlig Smøring paa den Tid, hvor det er allermest nødvendigt“. Føreren aabner Olie Reguleringsventilen helt, haabende at Smøringen vil tiltage, og anvender nogen Tid med at forsøge at lokke Smøreapparatet til at levere mere Olie. Muligheden er da, naar Forholdene bliver normale igen, at Smøreapparatet bliver glemt for en Tid, og en Strøm af Olie er tilført indtil det opdages, at Olie Reguleringsventilen er stillet paa fuld aaben, hvilket betyder yderligere Regulering.

Af det foregaaende vil det forstaaes, at Tilførselen af Olie til Slidfladerne er periodisk og langt fra i Overensstemmelse med Maskinens Behov.

Olietilførselen ved Hjælp af det mekaniske System er uberørt af Damptrykket. Pumpen trykker Olien videre uforanderlig med det nødveudige Kvantum, uden mindste Variation, undtagen naar Maskinens Hastighed aftager eller sættes op. Forsyningen staar i Forhold til Stempelhastigheden, og er saaledes saa nær fuldkommen, som det kan indrettes uden Forringelse af Mekanismens Enkelhed. I Frostvejr er der ingen Mulighed for at sprænge Beholderen eller Tilførselsrørene for Olien, hvilket ikke er ualmindeligt ved andre Typer paa Grund af den fortættede Damps Frysning om Natten.

Endvidere, ved det mekaniske Smøreapparat bliver Olien ved Tryk tvunget direkte til de Dele, som behøver Smøring, Olieforbruget er ringe, kun lidt Olie bliver ført ud med Dampen, og følgelig er der en forholdsvis ringe Aflejring af Kulstof (forbrændt Olie) fra ophobet Olie, fordi Dampportene og Udgangsrørene holdes mere fri for den haarde Kulstofaflejring, som følger med Brugen af Smøreapparater af Kondensationsformen (Nathan, de Limmon etc.).

Gennem disse Fordele ved mekanisk Smøring for Lokomotiver med mættet Damp har Lokomotiv-Ingeniøren forlængst begyndt at faa Interessen vakt, som det fremgaar af den Kendsgerning, at mange Baner ikke alene har antaget dette System for nye Maskiner, men Kondensations-Smøresystemet er blevet fjernet fra eksisterende Lokomotiver og erstattet med den mekaniske Type. Ved stationære Maskiner har den mekaniske Type for længe siden fortrængt den ældre Form. Hvorfor? Ikke paa Grund af dens Billighed, men simpelthen fordi mere Opmærksomhed er blevet rettet paa Spørgsmaalet, og følgelig er Fordelene ved det mekaniske Smøresystem hurtigere blevet aabenbaret.

Vi skal i det følgende se, hvorledes det mekaniske Smøreapparat efter Wakefields Patent, Model Nr. 7, virker. Denne Model er, som tidligere nævnt, med 4 Udløb anvendt ved Statsbanernes Lokomotiv Litra K og med 6 Udløb ved Litra P. I Fig. 1 og 2 vises Udseendet af dette Smøreapparat.

En skiftevis op- og nedadgaaende Bevægelse tildeles Pumpestemplerne D ved Hjælp af Ekscentrikakslen L, som bevæger sig i de Lejer, der dannes af Oliebeholderens to hinanden modsatte Vægge. Naar Pumpestemplerne D og Hulhedsventilerne E er ved den øverste Ende af Slaget vil Olien flyde ind i Pumpens Hulhed C gennem Aabningen F. Saasnart Aabningen F er dækket af Pumpestemplerne D og Hulhedsventilerne E under den nedadgaaende Bevægelse, saa tvinges den i Pumpens Hulhed indsugede Olie under Tryk forbi Kontraventilerne J til Udløbsrøret K. Hvis Olie-Reguleringsskruerne G er skruet helt ned, saa arbejder Pumpen med sin fulde Virkeevne. Skrues Reguleringsskruerne G en Omgang op, formindskes Kvantummet af den pumpede Olie med $\frac{1}{5}$. Saaledes følger:

Olie-Reguleringsskruerne G

skruet helt ned = fuld Virkeevne.

— 1 Omgang op = $\frac{4}{5}$ —

— 2 Omgange op = $\frac{3}{5}$ —

— 3 — — = $\frac{2}{5}$ —

— 4 — — = $\frac{1}{5}$ —

— 5 — — = Oliepumpn. stoppet.

Den Bøjle, som omslutter Drivekscentriken L (se Gennemsnit af Model Nr. 7 i Fig. 2), er formet forneden som et rund-drejet Styr, der gaar i en tilsvarende udboret Hulhed, støbt i et med Oliebeholderen A. Denne Hulhed danner, som det vil ses, til-lige Apparatets Fod eller Flange P. Endvidere bemærkes den i Ekscentrikbøjle's Top indskruede Metalprop, som ved for megen Slidtage kan fornyes for at afhjælpe eventuelt Slør.

Benævnelse af de forskellige Dele

(se Fig. 7—8—9).

- A — Oliebeholder.
- B — Traadnet-Filter.
- C — Pumpens Hulrum.
- D — Pumpestempler.
- E — Hulhedsventil.
- F — Olieaabning.
- G — Olie-Reguleringsskruer.
- H — Indstillingsskruer.
- J — Kontraventil.
- K — Olieindløb.
- L — Drivekscentrikaksel.
- M — Olie-Varmerør.
- N — Drivarm.
- O — Palhjul og Skærm.
- P — Flange for Apparatets Fastsættelse.
- Q — Fløjmottriker til Laagets Lukning.
- R — Haandhjul.
- S — Aftapningsskrue.

Fort sættes.

INDSAMLINGEN TIL WIENERBØRNE.

Det Beløb vi i Aarets Løb indsamlede blandt Foreningens Medlemmer til Hjælp for Børn af østrigske Lokomotivmænd og som indbragte ca. 9,000 Kr., er nu udbetalt den østrigske Organisation; idet Udvalget der stod for Indsamlingen, gennem det danske Udenrigsministerium, i Oktober Maaned lod udbetale 5,000 Kr. og i December 4,000 Kr.

Den østrigske Organisation har ved en Skrivelse meddelt os, at den har modtaget det første Beløb, og da Skrivelsens hele Indhold ganske sikkert vil interessere Medlem-

merne og vel i Særdeleshed Bidragsyderne, optrykker vi den her.

Wien, d. 27. Oktober 1920.

Ærede danske Fagfæller!

Med særlig Glæde har det tysk-østrigske Lokomotivpersonale modtaget Meddelelse om de danske Kollegers højhjertede Handling derved, at de til Understøttelse af nødlidende Børn af herværende Kolleger har indsamlet 9,000 danske Kroner.

Den første Rate paa 5,000 Kr. er allerede blevet udbetalt os af Deres Gesandtskab. Foreløbig kan de østrigske Lokomotivmænd kun i simple Ord udtrykke deres Tak til danske Fagfæller, for deres Bevis paa international Solidaritet; men de haaber sikkert, at det senere vil lykkes dem, ligesaa uopfordret som de danske Kolleger gjorde det, at bevise denne Taknemlighed, ikke alene i Ord; men ogsaa i Handlinger. De østrigske Kollegers inderligste Ønske gaar ud paa, at gengælde de danske Lokomotivmænds Kollegialitet, ved efter Omstændighederne at give et Bevis paa østrigsk Kollegialitetsfølelse, et Bevis som, uden at forudsætte Nødstilstand i Danmark, dog vil komme danske Kolleger til Gode.

Danske Kollegers smukke Handling har blandt os haft en moralsk Virkning, som rækker langt videre end den materielle, og har i os alle vakt Ønsket og Haabet om, at dette Bevis paa dansk Kollegialitetsfølelse, maa give Anledning til, at vi, ogsaa i organisatorisk Henseende, træder i nærmere Forbindelse med Eder.

Da det af Eders Skrivelse Journal Nr. 755 af 6. Oktober fremgaar, at I ønsker det skænkede Beløb anvendt til Hjælp for nødlidende Børn af østrigske Lokomotivmænd formener vor Organisation sig forpligtet til, at give Eder fuldstændig Oplysning om vore Forhold her i tysk-Østrig, samt over Lokomotivpersonalet sociale Stilling. Desuden tillader vi os at forelægge Forslag til den bedste og virksomste Anvendelse af den danske Gave, idet vi beder Eder meddele os Eders endelige Beslutning. Under alle Forhold ville vi overlade Bestemmelsen over Beløbet til de ærede Givere. Kendskabet til vore Forhold vil lette Eder denne endelige Bestemmelse, vi sender derfor det østrigske Trafikministeriums Kundgørelse forsaavidt angaar den nye Lønordning for Jernbanemænd. I Tabel I, som er vedlagt er Oversigt over en østrigsk Lokomotivførers og en Lokomotivfyrbøders samlede Indtægt; til bedre Orientering er de sammes Indtægter for Aarene 1913—14 angivet i Tabel II, endelig er i Tabel III angivet Priserne paa de vigtigste Nødvendighedsartikler henholdsvis i 1913 og 1920.

Af disse Tabeller vil det fremgaa, at vor Indtægt, hvormed det var vanskeligt at klare sig allerede i Fredens Tid er steget næsten til det 10-dobbelte; men Priserne paa de vigtigste Levnedsmidler og andre Nødvendighedsartikler fra det 50- til 100-dobbelte og mange Genstande endnu meget mere. Dog er Huslejen kun steget til højst det dobbelte, fordi Fordyrelsen heraf forhindredes gennem Huslejenævnen.

At denne til Beskyttelse af Lejerne givne Lovbestemmelse har fundet saa virksom Anvendelse skyldes udelukkende den Omstændighed, at Lejligheder hverken lader sig skjule eller slæbe bort.

For at udtrykke os med runde Tal kan vi uden Overdrivelse paastaa, at vor Livsførelse i Forhold til Fredsaarene 1912—13 er sunket til $\frac{1}{6}$. Det er i en Skrivelse umuligt at fortælle hvorledes vi lever, over egentlig Hunger kan vi ikke klage; men alt hvad vi nyder er uden Kraft og Saft, udelukkende Erstatningsvarer og Grøntsager. Hos alle vore Familier er der desaaarsag konstateret en uhyre Atkræftning, som desværre er i Tiltagende, og er værst for de Familier, der bor i Byerne. Det kan ikke benægtes, at Forholdene siden Revolutionen har bedret sig, og at vor økonomiske Stilling er i Fremgang, kun holder denne ikke Trit med den stadig tiltagende Afkræftning, idet vor Udsultning har staaet paa siden 1915, hvorfor enhver Rest af den legemlige Modstandskraft forlængst er opbrugt. Da Indtægterne kun rækker til Indkøb af Levnedsmidler af ringeste Kvalitet og i mindste Mængde, er det let forstaaeligt, at enhver Fornyelse af Linned, Klæde, Skotøj eller andre Brugsgenstande har været utænkelig. Det som er i de forskellige Menneskers Besiddelse stammer endnu fra før Krigen, og er som Følge deraf i elendig Tilstand.

Følgen af alle disse Tilstande er, en stadig Tiltagen af alle Sygdomme, ganske særlig Tuberkulosen, og vi Organisationsledere tænker os allerede nu med Gysen 5—10 Aar frem i Tiden. Det er ogsaa Angsten for Fremtiden der foranlediger os til at skrive saa udførlig om danske Kollegers Ønske med Hensyn til den danske Gaves Anvendelse.

Den, ogsaa i vort Fag, herskende Nødstilstand, er ens for hele Standen, med Undtagelse af enkelte af Lykken særligt begunstigede, eller af Ulykken særlig forfulgte Kolleger. Som tro Følgesvend til denne økonomiske Tilbagegang slutter sig samtidig Demoralisering. For at værges sig og sin Familie fra den bitreste Nød griber Kollegerne til de mest forrykte Midler. Hamstrer indtil de mest afskrækkende Former for Smughandel, Tyveri og Bedrageri, er trængt ind i vore Rækker, saavel som i alle andre ansattes Rækker. Selv med den allerbedste Villie,

vilde en retfærdig Fordeling af de danske Kollegers Gave derfor volde os de største Vanskeligheder.

Ved den herskende Nødstilstand vil enhver føle sig som den der har det allerdaarligst, og ingen vil indrømme, at en anden har det endnu daarligere. At anvende Pengegaver til Indkøb af Klæder til Børnene er ogsaa næsten umuligt, da de forhaandenværende Varer, som er af Papirstof, er uhyre dyre. Dertil kommer den sociale Fremtoning, at Børnene er daarligt stillede, i de Hjem, hvor Faderen mangler Familieinteresser, og kun tænker paa at tilfredsstille sin egen Gane og Mave. Mange Steder kommer endog de fattigste Familier saa nogenlunde igennem med deres Habengut; nemlig de Familier, hvor Forældrene tænker mindre paa sig selv, end paa Børnene. Ganske vist kan Børnene ikke gøre for, at Forældrene ikke opfylder deres Forpligtelser; men ved Understøttelsesansøggende kan man værre ikke komme bort fra den Kendsgerning, at ikke alene Fattigdommen, men ogsaa Familiens Karakter maa tages med i Betragtning.

Ud fra disse Betragtninger har vor Organisation, allerede længe før Modtagelsen af den danske Gave, fattet en Plan som skal modarbejde den vor Organisation truende Nød, der sikkert i de kommende Aar vil blive større end Tiltædet er nu. Denne Plan, med hvis Fuldførelse vi allerede er i Gang, gaar, ud paa følgende:

Vi ønsker at oprette 2 Rekreationshjem for det tysk-østrigske Lokomotivpersonale, et i Syden, og et i en Bjergegn.

Disse 2 Hjem maa enten opføres hurtigst muligt, eller vi maa købe Hoteller eller Sanatorier.

Som allerede tidligere i denne Skrivelse anført, er Sundhedstilstanden blandt en stor Del af vore Medlemmer og deres Familier en saadan, at den giver Anledning til Ængstelse, og forsaavidt vi ikke i Tide træffer Modforanstaltninger, er en Katastrofe i vore Rækker uafvendelig.

Stat, Land og Kommuner, samt den udenlandske Hjælp udgør ganske vist meget; men det er dog kun som en Draabe i Havet. Alle offentlige Hospitaler, Kliniker og andre Sundhedsplejeanstalter er overfyldte, og hundredetusinder venter forgæves paa Optagelse.

Skulde det, med Anspændelse af alle til Raadighed staaende, saavel moralske som materielle, Hjelpekilder lykkes os at oprette Rekreationshjem, og derved beskytte vore Børn mod Tuberkulosen, Fædrene og Mødrene mod for tidlig Undergang, formener vi, at Pengene, anvendt hertil, er udnyttet paa den mest nyttebringende Maade.

Til dette Værk har vi ogsaa regnet med no-

gen Hjælp fra Udlandet, og til vor store Glæde kom nu den danske Gave fuldstændig uventet.

Forudsat, at de danske Kolleger bifalder det, vilde vi her skabe et dansk Hjælpfond, og anvende en Del af Beløbet til de værst trufne Familier og deres Børn. Men Hovedparten af Beløbet vilde vi gerne anvende til Oprettelse af en dansk Pavillon i vort Hjem, saaledes at den danske Understøttelse kunde virke langt ud i Fremtiden.

Naar vore Hjem til sin Tid bliver færdige vilde det være os en Glæde at kunne hilse paa danske Kolleger, saaledes at disse selv kunde bevidne paa hvilken nyttebringende Maade deres velødigste Gave er kommen til Anvendelse.

At uddele Beløbet til vore til Hjælp trængende Kolleger, vil give hele vort Foreningsapparat maanedlangt Arbejde, uden at der dog haves Garanti for at det virkelig er kommet de mest trængende til Gode. Man kan, hvis Gaven uddeles i Form af Varer, være vis paa, at mindst Halvdelen heraf tilflyder Handelspekulanter. Har man derimod et Rekreationshjem kan man derved aarlig ophjælpe et Antal Børns Sundhedstilstand, ligesom man for mange Børns Vedkommende kunde sikre dem deres Fædre en længere Tid, hvilket vel for de fleste vilde være den bedste Hjælp.

Udover alt dette vilde det berede os en stor Glæde dersom vi i vort Hjem, af den danske Hjælpfond, kunde optage, ikke alene østrigske Børn, men ogsaa danske Kolleger og deres Børn, idet Hjemmet er blevet til ved deres Solidaritetsfølelse.

Til Slut vil vi give Eder enkelte Oplysninger vedrørende vore Organisationsforhold.

Den gennem 50 Aar bestaaende østrig-ungarske Lokomotivførerforening opløstes i Juni dette Aar, idet Foreningen var rystet i sin Grundvold samtidig med Monarkiets Omstyrtning. I Stedet herfor traadte en fast sammentømret Organisation, som omfatter alle østrigske Lokomotivførere, Fyrbødere, Mestre, Overfyrbødere samt en Del Ingeniører.

Hele Lokomotivpersonalets Organisation danner en selvstændig Afdeling af „Det almindelige Retsbeskyttelses- og samvirkende Fagforbund“ for østrigske Jernbanemænd. Vor Afdeling omfatter over 7,000 Medlemmer.

Vi haaber, der byder sig en Lejlighed til, at vi kunde komme i en livlig Tankeudveksling med vore danske Kolleger, og vilde hilse det med særlig Glæde dersom det var Dem muligt at sende en eller flere Kolleger til Wien for at besøge vor Organisation, og tillader vi os høfligt herved at indbyde Dem dertil.

Vi har allerede paabegyndt Forbindelse med vore svejtsiske Kolleger, og vil som tysk-østri-

gere forsøge at komme i nærmere Føling med vore udenlandske Organisationer.

Det er iøvrigt ikke vor Hensigt nu at drøfte Organisationsliv, tvertimod ville vi endnu en Gang udtrykke de østrigske Lokomotivmænds inderligste Tak for Deres højhjertede Handling, og beder Dem paa Grundlag af det fra os her forelagte Materiale at tænke Dem ind i vor Stilling og derefter paany meddele os Deres Villie, hvorledes De vil have disponeret over Pengene.

Forventende at de danske Kolleger vil forstaa vor Handling hilses de alle hjertelig, og forbliver vi

Med Højagtelse

Deres takskyldige østrigske Kolleger.

For Lokomotivpersonalets Afdeling:

sign. *Hartenthaler. Franz.*

For Forbundet:

J. Schmeykal.

Vor Indsamling har, som Medlemmerne kan se, spredt stor Glæde blandt Mennesker, der lever under saa knugende Ernæringsvanskeligheder, som vi ikke, eller kun vanskeligt kan tænke os, og som nages af Sygdom.

Nøden blandt vore østrigske Kolleger er stor, men det synes af Skrivelsen at fremgaa, at der i Spidsen for deres Organisation staar maalbevidste Mænd, der ikke blot tænker paa Øjeblikket; men ogsaa med Omsigt iagttager hvad Fremtiden kræver, for at genvinde den Styrke og Sundhedstilstand som er nødvendig for et Folk, nødvendigt for deres Organisations Medlemmer og nødvendig for deres Nation.

Vor Organisation har ved Indsamlingen rakt en hjælpende Haand ud til vore østrigske Kolleger, men at de trænger til mere Hjælp vil alle kunne forstaa og indse.

Skulde der derfor ude i Afdelingerne være Medlemmer der ikke ved sidste Indsamling naaede frem med deres Bidrag, vil en Efterbetaling til de østrigske Lokomotivmænd med største Glæde og Tak blive modtaget.

Forretningsudvalget henstiller derfor til Afdelingsbestyrelserne, at de med ligesaa

stor Beredvillighed som i 1919 vil ofre sig for Sagen, og modtage og fremsende saadanne eventuelle Bidrag.

Rieh. Lillie.

Lokomotivførerkredsen.

Afdelingskassererne bedes altid paa Kvartalslisterne paaføre Kampfonds Nr. og Tj. Nr. ved nye Optagelser, samt ved Af- og Tilgang,

Kredskassereren.

Foreningens Kontor.

Fra Mandagen den 3. Januar 1921 vil Foreningens Kontor blive holdt aabent paa alle Hverdage mellem 12 og 4. — Telf. Vester 8113.

Statsbanepersonalets Biblioteker.

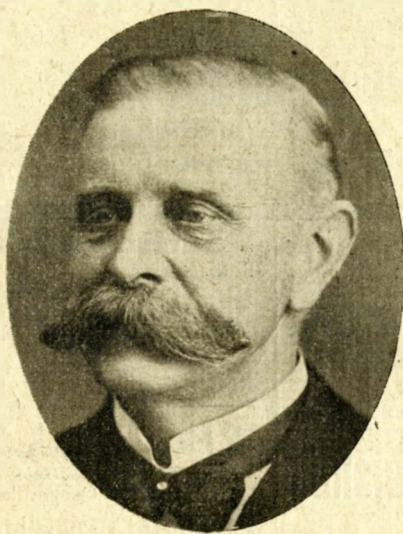
Sjæll. Jyll.
Falst. Fyn

Nye Bøger.

10928 9297	Geismar, O. Men Roserne vokse i Dale.
10929 9333	Briksø-Damsholt, E. Fejlgreb.
10930 9321	Tagore. Hjemmet og Verden.
10931 9313	Mikkelsen, Ejnar Norden for Lov og Ret.
10932 9305	Hørlyck, Helene. Musse.
10933	Knipe, E. & A. Beatrice.
10934 9263	London, Jack. Den røde.
10935 al	Turgenjew, Ivan. Skrifter. Udgave 1920 1—V.
10936 9299	Henry, O. Butikspiger.
10937 9301	Hoffmann, Kaj. Sværtid er endt.
10938 9348	Hørlyck, Helene. Hvedebrødsåret.
10939 9318	Roberts, C. G. Det store Revier.
10940 9303	Esche, Thora. Erindringer.
10941	Homo sum. Via Dalviosa.
5539 9375	Kohl, H. Amerikansk Kultur.
10942	Vedel, V. Memeskelighed.
10943 9359	Juel, Axel. Bogen om Grete.
10944 9334	Ostrander. Bettys Hævn.
10945 9376	Cavling, Viggo. Shopenhauer.
10946 9328	Westergaard, A. C. Børn.
10947 9323	Bang, Ejnar. De Belastede.
10948 9347	Thøger, C. De kære Børn.
10949 9377	Hume, Fergus. Den mørke Allé.
10950 9357	Vinsnes J. F. Flugten.
10951 9366	Momms D. Det gyldne Øde.
	Reumert, Ellen. Hønsébogen. Fort. f. Børn.

25 AARS JUBILÆUM.

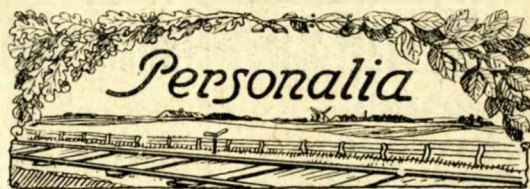
F. Bloch Hansen

Den 1. Januar fejrede Lokomotivfører F. Bloch Hansen, Aalborg, sit 25 Aars Jubilæum som Lokomotivmand. Jubilaren blev den 1. Januar 1896 ansat som Lokomotivfyrbøder i København, kom senere til Skanderborg og derfra tilbage til København og kom ved sin Forfremmelse til Lokomotivfører den 1. Oktober 1905 til Aalborg, hvor han siden har været stationeret. Bloch Hansen er en dygtig og pligtosfyldende Lokomotivfører og et godt og solidt Medlem af sin Organisation, hvorfor vi ønsker ham hjertelig til Lykke paa Festsdagen.

LOKOMOTIVFOLKENES MARSCH.

Vi kan glæde vore musikinteresserede Læsere med nedenfor at bringe endnu et Vers af Marschen, som hidtil ikke har været optrykt.

Saa vejrbidt og alvorlig passer han sin Vagt,
om ogsaa Vejret tidt er haardt.
Hver mindste Plet paa Banen som en Smed
han ta'r i Agt,
et sikkert Øje og Toget kør' fort.
Naar i Kupéen Folk, de skæmter glad og fro
mon saa, de tænker paa hans Navn?
Og dog en Fører føler aldrig Ro,
før hans Tog, kommer saa sikkert i Havn.
Ja, og dog, en Fører føler aldrig Ro,
før hans Tog kommer i sikker Havn!

Forflyttelse efter Ansøgning under 10. December 1920:

Lokomotivfører P. C. Andreassen, Vandrup, til Masnedsuud.

Forflyttelse efter Ansøgning (ifølge Opslag) under 11. December 1920:

Lokomotivfyrbøder A. A. Jensen, Roskilde, til Horsens (Rangerfører) og

Lokomotivfyrbøder T. A. A. Christiansen, Korsør, til Kolding (Rangerfører).

Nærværende Nummer er afleveret paa Avisposten
den 31. December

Vesterbros Skotøjshus

15, Absalonsgade 15,

bør være Deres **FODTØJ**

Leverandør i
Forretningen grundlagt 1879.

Elis Mogensens Eftf.

Tlf. Nora 2267 x. — Nørrebrogade 57. — Etabl. 1895.

Spacialitet: Brillor og Pincenez.

Brillor efter Recept
ekspederes hurtigt og billigt.

LEVERANDØR TIL SYGEKASSEN

Støt vore Annoncører

Forlang C. B. Møller & Co.s

Cigar „Moderne“ . . . . . 26 Ø.

Cerut „Havana Life“ . . . 10 Ø.

Cigaret „Rose“ pr. 20 Stk. 35 Ø.

Holl. Shagtobak „Decha“ 1/5 ₧ 98 Ø.

» Røgtobak „Sapong“ 1/5 ₧ 95 Ø.

Gallahers Tobakker - Webers „La Rosa“
hos d'Hrr. Handlende eller i Udsalgene.

Annonce-Expedition:

K. Johansen, Sommerstedgade 22³, København B.

Treffes i Reglen daglig Kl. 1—2.

Telefon: Vester 4011.

Udgaar 2 Gange maanedlig.

Redaktion: Vesterbrogade 98 a², København B.
Tlf. Vester 2895 v. eller Vester 8113.

Abonnementspris: 5 Kr. aarlig.

Tegnes paa alle Postkontorer i Skandinavien.

Varehus „Schultz“

Istedgade 134

Telefon 11372

aabner **2. Januar** et ekstra stort Udsalg af
alle Varer i Manufaktur.

Priserne vil være **betydelig nedsatte.**

En Del Rester og snavsedø Varer vil blive fremlagt
til absolut Bortsalg

Cyklelageret, Istedgade 47, 2. Sal.

1. Klarses Cykler — Engelsk Model — Smaa Priser — Afbetaling indrømmes.
Fuld Garanti.

SMØRFORRETNINGEN „GODTLAND“

ISTEDGADE NR. 121

anbefaler **fineste lurmærket**
SMØR - MARGARINE - PALMIN - ÆG
til billigste Dagspriser.
Prøv vort anerkendte krydrede Fedt

Chr. Knudsen

Læderhandel.
Enghavevej 1
Telef. V. 1123 x.

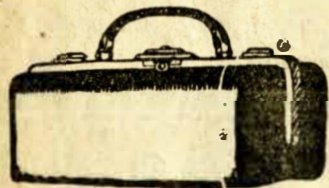
P. Rasmussens Blomsterforretning

Istedgade 124
Telefon Vester 827

Alt i moderne Blomsterbinderi.

N. K. SENNEVALD Antiautomat og Vinstue

11, Istedgade 11.

Reparationer
udføres

Lædervare-Forretningen

Sdr. Boulevard 44—46
anbefales.

Rejsekufferter, Citytasker, Portemonnøer
Skoletasker, Tegnehøjer m. m.
i stort Udvalg.
Telefon Vester 1494v.

Istedgades Legetøjshus

(A. M. Thuneby)
66, Istedgade 66
Specialitet: Dukker og Dukkereparat.
Stort Udvalg i Legetøj — Billige Priser

Herrernes Magasin

Istedgade 64. Telf. Vester 220 x.
Største Udvalg i **Hatte, Huer** og
Manchetskjorter.
5 pCt. til Jernbanefunktionærer.
Største Udvalg paa Vesterbro i alle
Slags **Straahatte.**

O. Gregersens Blomster-Forretning

25, Blaagaardsgade 25.
Telefon Nora 1979
Leverandør til Jernbanen i 25 Aar.

K. HINTZ,
„Flippen“, Istedgade 128, Kjøbb. B.

PRØV

*Zephyr
& Gummi
Kravetøj*

Praktisk og bil-
ligt, ingen
Vaskeregning
mere, kan af-
vaskes af enhver
i koldt Vand.
Føres i alle Fa-
cons.

Baldersgades Messe.

Baldersgade 51 — Telf. Taga 585 x
Nørrebro's billigste
Manufaktur- og Trikotageforretning.
Stort Udvalg. — Billige Dynere.
Egen Systue. — Gode Varer.
Reel Behandling I. P. Tholstrup.

TH. ELLEBYE

NØRREBROGADE 43.
Telefon Central 368—388.

Possement. Besætnings-Artikler.
Foerstoffer. Syartikler.

A/s Andreas Erichsen & Co.

Farvergade 17, København B.
En gros Lager af
Tricotage, Børnekonfektion og
Baby Udstyr.

A. Zingenberg's

Restaurant — Stationsvej 3.
Stor Have.
Madkurve kan medbringes.

A/s LOUIS LILLIEQUIST

GARVERI & LÆDERUDSALG
NØRREBROGADE 187.

KØBENHAVN L. TELF. TAGA 444.

MOD GIGT — MOD RHEUMATISME
er det bedste Middel

KAMELHAARS-

Trøjer - Sweaters - Gama-
scher - Luffer - Vanter - Tør-
klæder - Huer - Knævarmere
Fodvarmere - Taavarmere
Mavebælter

MANUFAKTURHUSET „TACHAU“

Nørrebrogade 158

Hj. af Thorsgade.

Leverandør til Vare- og
Landbrugslotteriet.

Café „Frem“, Hillerødsgade 24, Telf. Taga 1127.

1. Kl. Smørrebrød. — à la carte hele Dagen.
Nyt Billard. — Anbefales d'Hrr. Funktionærer.
M. A. PETERSEN (mangeaarig Tjener i Kædekælderen).

F. Klühs Ligkistemagasiner,

Griffenfeldsgade 38. Rølighedsvej 17.

Telefon 6854.

Alt vedrørende Begravelser besørger.
Transport med Hest eller Autorustvogn efter Ønske.

Telefon 5954.